

یکشنبه 13 مهر 1399 - 15 صفر 1442 - 14 اکتبر 2020

انتقال حضرت امام خمینی(ره) از ترکیه به عراق (1344 ش)

انتقال حضرت امام خمینی(ره) از ترکیه به عراق (1344 ش)، وضع بحرانی و در حال انفجار کشور که از ادامه تبعید رهبر نهضت اسلامی ایران ناشی می‌شد از یک سو، و عدم تمایل دولت ترکیه به ادامه زندانبانی خود از سوی دیگر، رژیم پهلوی را بر آن داشت که تبعیدگاه امام را تغییر دهد. از این رو، طی مذاکره سری با دولت عراق در قبال این تعهد که دولت ایران دخالتی در سرنوشت، آزادی و مدت اقامت امام در عراق نداشته باشد، عراقی‌ها با انتقال امام به عراق موافقت نمودند. ورود امام در 13 مهر 1344 ش به عراق پس از یازده ماه اقامت در ترکیه، که ابتدا به صورت ناشناس انجام گرفت، استقبال گرم و پرشور و بی سابقه‌ای را به دنبال آورد. حضرت امام پس از یک توقف کوتاه در کاظمین، برای زیارت مرقد مطهر امام هادی(ع) و امام عسکری(ع) رهسپار سامرا شدند و با استقبال باشکوه مردم و حوزه علمیه سامرا مواجه گردیدند. روز بعد کربلا یکپارچه برای استقبال از امام آماده شد و ایشان یک هفته بعد با استقبال بی‌سابقه مردم و حوزه علمیه نجف وارد این شهر شدند. هدف رژیم شاه از تغییر محل تبعید امام آن بود که با توجه به شرایط خاص و سنتی حوزه علمیه نجف که هر تازه واردی در آن هضم می‌شد، آوازه امام را از این طریق به خاموشی بکشانند. اما حضرت امام با ادامه مبارزات خود، رهبری نهضت اسلامی را به شکلی دیگر پیگیری کرده به طوری که رژیم بغداد مجبور به ایجاد فشار علیه ایشان و فراهم آوردن زمینه‌های خروج امام از این کشور گردید.

هفت تا، یکی حضرت "امام خمینی(ره)" از عراق به نا، پس (1357 ش)، سیزده سال پس از ورود حضرت امام خمینی(ره) به عراق و اقامت در نجف اشرف، به دنبال فشارهای دولت بعثی این کشور برای محدود کردن فعالیت‌های سیاسی ایشان، حضرت امام خمینی(ره)، با چند تن از نزدیکان، صبح روز 12 مهر 1357 ش به سوی کشور کویت مهاجرت کرد. ولی دولت این کشور از ورود ایشان، با وجود داشتن ویزا، جلوگیری نمود. از این رو، ساعاتی را در مرز ماندند. در ساعات پایانی این روز، مأموران مرزی عراق به امام اطلاع دادند که بازگشتشان به نجف بلامانع است. اما امام از بازگشت به نجف خودداری کردند و شب را در بصره گذرانده، تصمیم گرفتند به پاریس بروند. عراقی‌ها نیز موافقت خود را اعلام کردند. عصر روز سیزدهم مهر 57، امام و همراهان به بغداد منتقل شده و روز بعد، این مهاجر بزرگ با کاروان کوچک همراهش، برای خدا، به سوی خدا و در راه خدا، هجرتی تاریخی و سرنوشت‌ساز را آغاز نمود و معظم‌له در محله "نوفل" (نوفل و لوشاتو) در حومه پاریس اقامت گزید. در مدت اقامت چهارماهه امام در پاریس، نوفل لوشاتو، به مهم‌ترین مرکز خبری جهان تبدیل شده بود. حضرت امام تا چند روز پیش از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در همین مکان به سر برده و ملت مسلمان ایران را در سرنوشتی رژیم شاهنشاهی، رهبری می‌نمودند.

به نوبه نظامی، از سال 1378 با درخواست نیروی انتظامی و تصویب مقام معظم رهبری و فرمانده کل قوا زمان برگزاری هفته نیروی انتظامی از تیرماه به مهرماه هر سال انتقال یافت. قبلاً 27 تیر به مناسبت سالروز تصویب قانون ادغام نیروی انتظامی به نام روز نیروی انتظامی و سپس هفته آخر تیرماه به نام هفته نیروی انتظامی نامگذاری شده بود و در این روز و هفته، مراسم ویژه‌ای برای بزرگداشت این نهاد انتظامی برگزار می‌گردید. ولیکن بعد از بررسی‌های جمع‌بندی نظرات و دیدگاه‌ها و پیشنهادها، مختلف مقرر شد هفته نیروی انتظامی در مهرماه، برگزار شود. از جمله عللی که برای این امر ذکر شد تعطیلی مدارس و دانشگاه‌ها و آموزشگاه‌ها بود، که طیف عظیم جوانان و نوجوانان کشور را تشکیل می‌دهند و نیروی انتظامی اصلی‌ترین برنامه‌های خود را در ارتباط با این قشر تهیه و تدارک می‌بیند و با تعطیلات تابستانی امکان ارتباط مناسب و برنامه‌ریزی مطلوب برای آنها وجود نداشت، دیگر اینکه با توجه به درجه حرارت بالا در فصل تابستان امکان اجرای برنامه‌های مختلف برای همه اقشار مردم و در همه مناطق کمتر امکان‌پذیر بود.

در گذشت "امام‌الفضا، بلعمی" دانشمند ایرانی و وزیر فاضل، دستگاه سامانی (329 ق)، ابوالفضل بلعمی، دانشمند مشهور ایرانی، اهل بخارا در ازبکستان امروزی بود و چون یکی از اجدادش در بلعم در آسیای صغیر می‌زیست به بلعمی مشهور شد. او وزیر خردمند، فاضل، کاردان و دانشمند امیر نصر سامانی بود که تالیفات ارزشمندی از خود به جای گذاشته است. بلعمی مورد ستایش شاعر بزرگ عصر، رودکی بود. بلعمی به اشاره‌ای امیر نصر سامانی، کلیله و دمنه را از عربی به فارسی برگرداند و رودکی به خواست بلعمی، آن را به نظم فارسی درآورد. تاریخ بلعمی از دیگر آثار اوست که دارای نثر روان و ساده است و نمونه‌ای تاریخی و روشن از شیوه‌ای نویسنده‌گی و نگارش در قرن چهارم هجری است. این کتاب یکی از قدیمی‌ترین آثار به جای مانده از متون فارسی این عصر می‌باشد.

برتاب نخستین، قم مصنوعی، شیوه‌ای به فضا و آغاز عصر فضا (1957م) دانشمندان روس پس از مدت‌ها تحقیق و آزمایش، سرانجام موفق به ساخت اولین قمر مصنوعی خود شده و

توانستند در روز چهارم اکتبر 1957م آن را به فضا پرتاب کنند. بدین ترتیب عصر تسخیر فضا با وارد شدن ماهواره اسپوتنیک يك به مدار زمین آغاز شد. این ماهواره در طی نود و دو روز، يك هزار و چهارصد بار به دور کره زمین گردش کرد و برای نخستین بار، پیام‏های رادیویی را از فضا به زمین مخابره نمود. این قمر مصنوعی 83 کیلوگرم وزن و 85 سانتیمتر قطر داشت و مجهز به دو دستگاه فرستنده رادیویی بود.